

Es Ca d' Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Administració e Imprempta: S. Francesch, 23.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Fruita del temps

Nos trobám a n' es bull de les festes. «Cada cosa a son temps y d' estiu cigales» diu un adagi mallorquí; d' hivern bestretes y d' estiu festes, diriem noltros si n' haguesem d' inventar un de novell.

¿Que fa s' agricultor durant s' hivern sino bestreure? La lleavor que sembra; les diferents feynes que fa per netejar els sembrats de males herbes, per conrar els arbres, tot son bestretes puis de moment no obté cap producte.

Cuant ve l' estiu qu' els arbres s' han cubert de vert fullatje y el conrador ha segat l' ordi, el blat o la xexa, recuhint el fruit de son trabay; llevors no hi ha poble ni llogaret de Mallorca que no celebri qualque festa. Per axò y tenguent en conte qu' el poble mallorquí es eminentement agricultor es qu' hem dit: d' hivern bestretes y d' estiu festes.

Are be, esteneu sa mirada per nostra illa y observareu per totes parts un moviment no acostumat. A Palma se fan grans preparatius per du a efecte les fires y festes de que tant se n' ha parlat; a n' es poble A han posat bandera dalt la torre de l' iglesia y endiumenjat sos carrers per anunciar la seua festa major, la festa del Patró; a la vila E també se desviven perque la seua festa resulti lluida, a altres pobles ja l' han celebrada, sols hi queda es recort d' aquell día de truy y alegría.

Festa! Alegria! Vat-aquí dues paraules inseparables, casi sinònimes. Nostre enteniment no concep una festa sense alegría. El medi de que nos servím per ma-

nifestar nostra alegría es la festa.

Pero les festes no han de servir per corrompre els cors, sino per fomentar el sentiment artístich y l' amor a la patria. No estranyeu per lo tant, qu' hagem vist amb gust desaparexe de nostres festes es bous amb cans, lo mateix qu' aplaudiríem s' abolicció de les novillades y toros de mort, perque aquets espectacles tenen més caracte barbre qu' altre cosa.

Les festes tradicionals que tenen un objetiu digne, un fi noble, com recordar un fet gloriós de nostra historia patria; honrar al Sant o Santa que nostros antepassats, agrahits p' els beneficis obtinguts per medi de sa intercessió, elegiren per Patró; les devèm conservar, no hem de permetre jamay que s' interrompin costums tan patriòtiques.

Conservém també les antigues corregudes d' atlots, atlotes y bergantells, els típichs y no menos autichs balls des *cossiés*, des *cavallets* y des pajesos amb també y xeremies. Enhorabona que s' afejesquin a n' es cartell d' una festa, esposicions agrícolas o industrials, certámens literaris o científichs, concursos musicals; pero no dexém anar per rancis ses tradicionals costums que lligan una generació amb altre.

Un JOVE.

VIOLETES

*Violeta empegahida
Que t' amages dins l' herbey
Y al qui passa li regales
Exa olor que embadaleix:
Fu me sembles un imatge
Del qui, ab sant amor encés,
Sa llimosna dexa caure
Dins la ma del qui no hi veu.
Si t' trepitjan qualque volta,
Violeta, ¿quin remey?
La virtut sempre es ofesa
p' el qui manco la coneix.*

B. F.

UN HOSTAL Y UNS FETS QUE... S' EN POREN XUPÁ ES DITS UN MANCO

(Traducció lliure d' es poë central).

Cuento que pot ser historia, o historia en qu' hi entra molt de cuento.

Sa cambra estava á les fosques, iluminada per milsde llums qu' enlluernaven abses llunes d' uns mirays, que no hi havia. Era una habitació grandiosa, hont de segur no cabrien dues persones, encare que fos entrant una després de s' altre. Es sòtil, que no s' alsava més d' un metre d' enterra, era altíssim, y estava pintat d' un color roig-blavench, que dava gust es vorel maldement fos un cego, qu' heu mirás pes seu mal efecte.

Demunt es trispòl hi havia una porta tancada de pint en ample, y just á n' es costat una finestra hermèticament uberta, per hont entraven els platetjats raigs d' un llum de cruya qu' en el firmament estava encés de rabia.

Molt poch á poch varem entrar corrensos a n' aquella sala, y sortirem per una xemenea posada demunt una cadira sensa coll ni cames; quedantmos molt seriots y quiets allá hont sabeu que mos trobavem. Mon company, tot nerviós é impacient, no s' movia gens, y dava uns crits que xordaven silenciosament quant contemplava es drama qu' anava succehintse dins aquella cambra, sala, saló, ó lo que li vulgen dir, tres anys més tart del temps que vos parl.

Penjat a un recó hi havia un sofá, per hont se passetjava un homonet de dos mesos, ab una barba llarguíssima afeytada de fresch, que, perque no tenia cap, duya en sa ma un gran bombet de pell d' arissó de Rusia.

Els seus uys esmortits despedien mirades espiretjants, que brillaven en mitj de les claríssimes tenebres des saló com dues brases de foch apagades.

Per no veurel obrirem uns uys com a salés, y á peus junts, pegant cada llongo de més d' una cana, sortirem d' aquella sala, hont no eram entrats. Totduna que forem á defora sentim tocá mitja nit y feya un sol que xapava ses pedres.

Un aygo seca y molt fina caya de se terra; y el cel estava tot ple de fanch y bassiots, que no poriem dar passa, en no ser

Es Ca d' Inca

possantmos d' esquits fins a n' es colso dret d' es peu esquerr.

Per s' acera de s' enfront passava un tranvía abíso farol roig apagat devall ses rodes; hey pujam y desenguenxant ses mules, mos posam a caminar depressa sense mourermos d' es mateix lloch. Després devallarem d' es cotxo quant forem a un carrer molt més alt que ses cases mateixes y ab axò tragerem mistos, papers y tabach, encenguerem una escopinada y tirarem es xigarro totduna.

Es silenci que mogué un renou que xordava, no mos fé girá es cap en redó, y verem una banda de música que fugía de noltros cap dret hont estavem, tocant s' *ay-re de tremontana* y una *habanera* d' en Meyerber composta antes des sigle XV y cantada a veus soles per un sort y mut y coig que corria com un desesperat per arribar a una nota molt alta.

Sortirem d' aquell carré y ficantmós per dins un altre, repararem en mitj d' ell un cego que, fregant ses cases caminava assegut demunt s' acera, qui s' en reia d' un altre qu' el mirava de fit a fit, per més que los un mut que, vehent la feta, cridava fort ferm avisantlò per be de tots.

Tan bon punt aquest li hagués fet l' advertencia, s' axeca tot cremat es cego, y ab molta finura y cortesia pegá tan forta bufetada al qui mirava que mos fe veure ses estrelles a tots els qui presenciarem es fet. Y llevó treguent una pistola de dotze canons y un tir pegá tant forta puntada de peu en es turmell de sa ma dreta des mut, que fe esbutzá de riure a un vey de dos anys qu' havia mort en feya uns quatrecens antes de nexa es seu padrí.

Aquesta escena tan dolça y poética mos enterai tant, que riguent per ses butxaques y ab llagrimas com es puny, dexam corre aquells paratges y mos aficam per dins un altre carreró per hont corria molt poch a poch un homo petitet com un jegant.

Asuxí veim que s' atura devora un portal d' una casa arruinada y pega dos cops de baula, que no havien pensat a posar. Dos anys abans se senti es lladrá d' es moix que contestava y seguit sa veu de s' homo qui digué: asseguem-mos, y comensá a passetjarsé. Es cap de dos sigles vé vení es sereno que tot suat estava durmint dins una entrada. Y llavó brillá dins sa casa un llum apagat.

—María,—cridá s' homonet aquell en veu baxeta y molt dolça,—ets aquí?

—No,—respongué una veuota grossa y desentonada que parexia sortir de lo més amunt de sa cresta d' un pou.

—Y ton pare?

—Bo, gracies, ab una pulmonia.

Ab axò mos sortí una ronda composta de tres o cinquanta homos que duien ab una ma uns sábrs llargs com un tremploplomes y lluents com un carbó, y ab s' altre uns farols apagats que feyan llum a un pis segon d' una casa soterrani.

Es majó de sa ronda digué ab veu molt baxete:

—¡Alto!

Y tots cametes amigues mos posám a corre.

Pero arribá llavonnes es Comandant de caseua ab ses mans dins ses butxaques des calsons d' un amich seu y... *puso fin á la contienda* posant punt final a n' aquesta trágica escena qu' ha engirgolada y treta d' un arxiu de devall terra per entretenir-vos tot lo més poch possible y tractá de coses molt sèries vostro servidor y amich.

Un Musich de l' Arraval.

MOSSEGADES

Si en Blasco y en Soría,
l' honor no haguessen perdut,
no haurian tant corregut
sols per anarló a cercá
a sa boca d' un trabuch.

Diu: el Compte Romanons,
que les universidats
treven molts de titulats
que no saben ses lliçons;
Que per sortir de tals fets,
els frares s' han de restrenya,
per qu' es la classe qu' ensenya,
la qui treu els homes llests.

Un catedràtic hi ha,
que diu: que los sacerdots
no poren ensenyá atlòts,
perqu' ell no pot celebrá;
D' aixó no s' ha d' estranyá
aquest doctor mostiatxut:
perque ell, nò es ase ni ruch,
y a tots los guanya a bramá.

Els de l' Iglesia docent,
ensenyen per dret Diví,
perque Cristo los va dí:
anau, ensenyá la gent. (1)
No heu digué a cap Romanons,
que predicant llibertat
imposen sa voluntat
y es fan amos dels melons.

En Silvela que vol llibertat per la llum
y l' error s' ha declarat inimich *nato de los fanatismes nacionales.*

Però bono; en que quedám: ¿Son errors els fanatismes nacionals? Si? idò perque no han de passar per la porta qu' entren els demás errors? No? més mal que pitjor; més llibertat haurían de tenir, y més carinyo los hauría de profesar el Sr. Xesch.

¿Que dimonis deu esser això, de *fanatismes nacionales*?

Tentats estavam d' obrir un concurs, premiant la millor definició de tal frase. Aiximateix a n' els qui mos ne duguen, el conviderem a prenda una copeta de Palo Catany.

Altre camvi de ministeri; ell no guanyám per sustos.

Y qu' es estat això? ¿aigos sordes? o ¿s' escuadra? Si es s' escuadra no hi ha perque asustarse. Un suscriptor nostro ha resolt el problema per terla sense costar cap céntim a s' Estat.

Fer una escuadra de xoquins, ¿que vos ne reis? idò si: vendre tots els xoquins d' Espanya y del producte ferne barcos.

Encare que s' idea es un poch etzezerada y original, no ha tirat mala pedrada nostro

(1) *Docete cap. XIII ver. 19 Mateu.*

amich, aiximateix valdrían un grapat de mils; hey deu haver senyorot qu' en deu tenir una carretada, quantes mil carretades en porien aplegar; y venuts a cinch céntims sa lliura, mirau quin pico ferían.

Ala economistes polítichs, preniu nota.
En MASSOLA.

CANÇONS POPULARS

Del batre

1. Val més está a Formentó
a l' ombra d' una paumera,
que havé de tocá dins s' era,
d' estiu, amb tanta caló.
2. Si no fos p' es carretó
que va darrera, darrera,
no hi hauría cap somera
que batés un caveyó.
3. Res en el mon hey há
com ses egos ben ferrades,
que pegan bones potades
y s' era fan tremolá.
4. Es dia de Sant Jaume era,
sempre me recordaré,
que l' amo se bareyá
amb sa lloca demunt s' era.
5. Noltros segam y batém
y duim blat a n' es molí;
si heu comensam a fé axí,
per ses fires no n' tendrém.
6. Que canti qui té cantera
que jo no sé més cançons.
De crostés y rovagons
jo n' duch dins es butxacón
cosa de mitja cordera.

De la temporada

1. En temps de figues madures
solen armá un porquet.
No alabeu el qu' es lladret
que no n' té d' alabadures.
2. Sabs que voldria tení
un pané de figues flos,
y una llebra amb arròs,
y una cuarta de ví,
y un bon llit per dormí
per descansar lo meu còs.
3. S' atlotam va demaná
Sant Jaume quin temps venia,
jo vaig dí, que no heu sabía,
y era perque no tenia
doblès per ferla ballá.
4. Es dia de Sant Abdón
ella feya bona cara;
empero com hey vaig ara
sempre la trob que té són.
5. Noltros venim de dos llochs
d' els Angels y Sant Feliu.
Bon pasejá fa d' estiu
per gent jove, qui té jochs.
6. Jo menjaria una metla,
maldement fossen dos querns.
Demá vespre es Sant Llorens
y anit ballan sa revetla.

Un FOLK-LORISTA.

Si s' homo no volgués altre cosa que esser ditxós, facilment heu lograria; pero vol serhó més qu' els altres, y axò es impossible perque creu qu' els altres son més ditxosos de lo que realment heu son.

Correspondencia

Sant Joan 31 de Juriol.

Sr. Director d' Es Ca d' Inca.

Ja vaig veure que s'estranyava no li enviàs cap nova de per aquí. Si no he escrit es perquè la mar va plana y además la meua ploma te forsa de rovey. Avuy me resolt a llevarley per dirli qu' els moradors d' aquest poble están satisfets per la bona anyada de grans y llegums. Això en termes generals, ja se sab que tota regla té escepció.

Es nostros conradors saben sortir de la rutina; qui no heu cregue pot venir a veure la batadora mecànica d' els propietaris Gayá, jermans, qu' are comensará a funcionar. Aixó nos agrada, que s' utilisin els invents moderns.

Demá prendá posessori del cárrech de Jutje municipal, el metje don Bernadí Solivellas Arbona, y del de Fiscal don Bartomeu Gayá. Les desitjam acert. =C.

CRONICÓ

Juriol de 1903

Día 10.—Arriba a Palma el general Weyler.

=Ahí quedá definitivament aprovat a n' el Senat el projecte d' Administració local.

=La *Gaceta*, publica el retglament de incapacitats per accidents del trabay.

=Procedent de Londres, arriba a París M. Loubet.

Día 11.—En el Congrés, en Canalejas, parla reproduint tots els seus odís sectaris contra les Ordes religioses. Ab elocuencia avassalladora li contesta en Maura, que, de passada, esposa a la Cámara lo que en realitat son les Congregacions.

Día 12.—A n' el Teatre principal de Palma se celebra una assamblea econòmica, de la que ja tenen noticia nostros lletgidors.

=La premsa lliberal asustada devant les clares manifestacions den Maura, sobre el clericalisme, comenta ab malicia lo dit p' el ministre, declarantsé «detensor de tot dret».

=Les divergencies qu' es suposen hey ha a n' el Ministeri sobre el projecte d' escuadra, fan afirmar a n' els descontentos una prócsima crisis.

=Les tropes imperials de Marruecos prenen a Tazza.

Día 13.—Després d' haver estats obsequiats ab un *lunch* els assembleistes catalans sen tornan cap a Barcelona.

=El Papa ha pitjorat.

=Mor a Madrid, el tinent general Lachambre.

=En el Congrés, en Canalejas rectifica, diguent qu' en Maura poría esser el jefe del partit catòlich espanyol. En Maura replica que no seria estrany veure evolucionar a n' en Canalejas trobantlo dins poch temps al estrem dret de la política.

=Se nombra a n' el general Polavieja Director de la Guardia civil.

=En *Marnes la-Coquette* prop de Versailles s' inaugura s' estatua axecada al eminent sabi metje catòlich Pasteur.

Día 14.—A Santa María, un llamp va tomar sa cúpula del Convent de Minims.

=A Portols (Marratxí), un altre llamp va matar un homo (a. c. s.).

=Arriba a Palma, s' escuadra inglesa del Mediterráneo, composta de trenta y pico de barcos y de més de deu milers de homos.

=Els metjes de capsalera del Papa han perdut totes ses esperances de salvació.

=A Santiago s'estableix una escola de Arts e Industrias.

=En el Senat n' Espejo parla de la cuestió social; en San Pedro defensa la política del Govern en aquest important assumpto.

Día 15.—Se diu que a Barcelona se fan preparatius pera establir demunt el *Tibidabo*, un aparato receptor y trasmisor de la telegrafia sense fils, qu' estará en comunicació ab un altre que alsarien a Mallorca y que també el porien emplear els barcos que crusassin es canal que mos separa del continent. Hey van calents per voler esser els primers en servirsé d' aquest invent. A noltros també mos agradaria.

=Ab asistencia de la familia Real s' inauguren a Madrid varies escoles de nins.

Día 16.—Els metjes aplaudeixen los decretos, qu' ahí publicá la *Gaceta*, reorganisant radicalment els serveis de Sanitat. Ab tal motiu, reben entusiastes felicitacions en Maura y en Cortezo.

=El príncep de Gales revisa a Portsmouth s' escuadra nort-americana fontdetjada a n' aquell port.

Día 17.—En el Congrés quedá aprobada la contestació al *Mensaje* de la Corona.

=Un automovil que duya els reys d' Italia topá ab un abre, resultant ferida la reyna Elena.

Día 18.—Els ministres reunits en Consejo per desavenencies respecte al projecte d' escuadra (diu la nota oficiosa) acorden presentar tots les dimisions. En Silvela no admét els poders que li son conferits per formar Govern y el Rey les dona a n' en Villaverde, que les admét.

=Les Corts suspenen ses sesiones.

Día 19.—A Palma se fa un banquete pera celebrar el triomf d' en Enrich Alzamora obtengut en la Assamblea de diumenge passat.

=El President del Congrés logra constituir el sigüent

- Presidencia.—*Villaverde*,
- Gover. Zació.—*García Alix*,
- H i senda.—*Gonzales Besada*,
- Gracia y Justicia.—*Santos Guzmán*,
- Es i at.—*Compte de S. Bernat*,
- Guerra.—*General Martitegui*,
- Ag i cultura.—*Gasset*,
- Instrucc i ó Pública.—*Bugallal*.

=Un violent incendi destrueix el teatre el *Dorado* de Madrid y fa danys considerables a varies cases vehinades.

Día 20.—A les quatre del capvespre entregue l'ánima a Deu son digníssim Vicari en la terra S. S. Lleó XIII. Resem per son etern descans. Les manifestacions de dol son universals, axí com les alabances y elogis al respectable y august mort.

=Els ministres nous presten jurament.

=En les afores de París topen dos tranvías resultant ferides 30 persones.

Es CRONISTA

Lladrades y moxonies

Per medi de crida s' ordená diumenge passat, a n' els propietaris que tenen pedres dins els camins públichs, al costat de les seues finques, que les treguen puis de lo contrari no tendrán dret a reclamarlas.

No cregui senyor Batle que ningú les reclami. Les tiran a n' es camí porque les fan nosa dins son camp, y llevors ne fan a tot-hom.

Els munts de pedres qu' are hi ha dins els camins porien servir per posarlós unes mitjes sòles, que be heu necesiten. Però d' aquí endevant aplicariem sa lley a n' els qui impedissen el transit amb terres o pedreny.

Després de tocar a mort durant una setmana les campanes de totes les iglesies d' aquesta ciutat, dimars se celebraren a la parroquia els funerals en sufragi del que, en vida fonch Papa amb el nom de Lleó XIII.

Hi assistí una comisió de l' A-juntament, l' element militar, y una regular concurrencia de feels, encare qu' es segu fos estat més nombrosa si haguessen convidat aixi com s' acte mereixia.

Les corregudes de vadells que se feren dimecres decapvespre varen esser un èxit complet de *la fiesta nacional*; la gent de coueta y monya va esser molt aplaudida per *los aficionados*, y en Moreno sen va dur una monya de pueros que li regalaren, ja que no duya la postissa del cap.

El segon y tercer bou varen esser els únichs per mala inteligencia, dignes d'esser obsequiats, a judici no sabem de qui, ab fochs artificials y no s' qu' es públich no protestás de veres quant vé que dos animals ab banyes tenguessen tanta moraduxera.

Noltros no sabiam perqu' era que tenien tant d' empenyo en sacorrar es cuiro a n' aquells ani-

malets, y quant el cas fonch estat aclamant va esser perque així com feyan contes de vendre la carn cara, volían que l'escés que pagassen heu estoviassen el sen demá de carbó.

Ja mos estrayavan es trons!

Sa festa dels nostros Patrons ha revestit enguany un carácter molt pacífich y modest.

La vigilia de sa festa se ballá la tradicional revetla. El día d'els Patrons després de l'ofici, que va esser molt concorregut y solemne, se feren les corregudes a n' el cós. La joya des pollastres la agonyá un inquerero. Malgrat la gran jentada que hi assistí no va succehí cap incident desagradable. Es capvespre y nit un escuhit florét de joves per les plasses y carrers botavan en senyal d'alegría, fent la cort y festetjant a-n-els seus dignes Patrons S. Abdón y S. Sennen.

Si el tenir pochs dobles a la caxa municipal es estat motiu de que no s' ha sortit de la tradició, casi convendría que cada any hi hagués fons.

May nos recordam de Santa Bárbara, més que quant trona, y noltros inquereros de ses bombes per apagar es fochs, més que quant mos cremam sa cloveya; llavor axò si, tots en u les trobam de menos y criticam el nostros abandonos.

Dijous dematinada, a n' el sostre d' una casa del carrer de la Soledat, se pegá foch y al cap de pochs moments sa flamada passava deu pams, part demunt ses teulades.

Els serenos se lluien per la seua son, puis no n' hi va comparexer cap per tot aquell contorn, en canvi el jutje Sr. Ripoll, el secretari de l' Ajuntament, un retgidor, un caminer de la vila y dues pareyes de guardies civils juntament ab vehins, acudiren a n' el lloch de la desgraci y al cap d' un'horeta de constants trabays, lograren apagar l' incendi, que se calcula ocasioná unes 500 pessetes de pèrdua.

Esperám del nostros Ajuntament proposará per una recompensa a n' els seus desxondits guardians nocturns.

L' Orfeó d' Inca, es a fer una expedició per devers Pollensa, la

nit passada tenía que donar una vetlada a n' el teatre, ab motiu d' esser avuy la Patrona d' aquell poble.

Hem tengut ocasió de veure a ca 'l pintor Sr. Payeres una bandera, improvisada fins y tant tenguen llesta la bona que s' ha de fer per esta agrupació choral. Es feta de sedes y molt agradosona, y pagada p' els membres que formen la Junta. La Senyora de dit Payeres, depositari, regala el treball de les brodadures.

Deu quart de perill a n' els espedicionistes.

Hem rebut el programa de la festa cívica y relligiosa qu' el poble de Llubí dedica a son Patró Sant Feliu. Com que al sortir a llum *Es Ca* ja estaré celebrada, es per demés publicarlo. Festes passades, coques menjades.

Fa vuit dies que funciona un cinematógrafo instalat a n' es teatre de «El Circulo». Se veu molt concorregut p' el públich que aplaudeix els diversos cuadros y vistes. Fan riure per ses butxaques es noms de *matografo*, *astol-gafo*, etc. amb que califiquen alguns dit espectacle.

Ja que s' ha camviat l' hora de fer les crides, creim que amb el fi de que tenguin més publicitat, suplicam per lo mateix a l' autoritat municipal que no 's fassin fins que sia fosch y així la gent que de día es a n' el camp les sentirá.

Dimars dia 4 festa a Sant Domingo: a les 9 y mitja bendició d' una campana nova pera el M. I. Sr. D. Mateu Grau, Penitencié, y totduna missa solemne ab sermó que ferá D. Jaume Homar, Rector de Montuiri, y el vespre acabament de sa novena de Sant Domingo.

En aquella Iglesia s' hi han fetes moltes millores dins poch temps; la nau emblanquinada, el presbiteri arreglat, les escales y camarí de la capella del Roser, tot es restaurat qu' embelleix.

Hem sentit a dir, que per la festa de carrer qu' es ferá per Sant Bartomeu, han de venir bailarines a divertir els *gomosos*; el mon dona voltes y no hi ha remey; are que a Palma han dexat anar les festes d' aquesta

classe, la pesta nos vendrá devers Inca.

Si la noticia es vera, «Es Ca d' Inca», mossegará fort; una, que si está en l' inteligencia del Batle es privarhó; les persones qu' estimen el pudor y la vergonya pública, no les vorán ofesos.

Publicacions rebudes

Hem rebut y agraheim les sigüents: El núm 9 del setmanari de Badalona EL ROSSINYOL. Está tot dedicat a la memoria del gran Pontífich Lleó XIII: publicant articles y poesies escrites espresament per tal objecte. Varies fotografies ilustran dit número.

El núm. 630 de la revista ESPAÑA CRISTIANA. SUMARI. Al Patró Santiago. - Que se hunda el altar, nó el trono. - Quien quiera fiestas que las pague. - Gomosos de feria y sarao. - Tonterias. - El nuevo Ministerio.

El núm. 82 del humoristich setmanari CU-CUT. Publica moltes caricatures d' actualitat, escullit test, y un fotograt de Mo ssen Antoni Jusep Pont, director de la «Capella de Manacor.»

OSSOS Y LLEPADURES

Un vey vert s' acosta a una senyoreta y li diu:

— ¡Ah si tengués vosté la bondat de aceptar sa meua companya.....

— ¡Com! Es vosté tant vey que no sa atreveix a caminar totsol pels carrers.

Triangul de números

1234567	nom de persona
163574	nom sustantiu
12354	llinatje mallorquí
1236	fruita
153	abjectiu
12	animal
1	número romá.

El Sen Juavert.

Xarada

He jegut moltes vegades a dins *prima*, es natural, Sa *segona* es animal des millös per fer passades, *Dos primera*, esbarrades per la montanya sen van. A n' es meu *tot* el xupam y li dam bones xupades.

J. P.

Creu de punts

Posa lletres en lloch d' aquests punts, de modo qu' els dos primers diguen una nota musical; el segons, un aumetx mariné; els tercers, una part de l' oració gramatical; els quarts, el nom d' un fill ilustre d' Inca; els quints, el d' una part de la oració gramatical; els sexts, un' altre nota musical; els sétims, dues vocals; y els vuitents un' herba; y la primera retxa de l' esquerra, vertical de punts, digue el mateix nom de la horizontal, axò es el mateix nom d' un fill ilustre d' Inca.

Ses solucions diumenge qui vé.
Solucions al número passat
A la xarada.—Carregat.—A l' endevinaya popular.—Una figa crivellada.

Correspondencia

D. J. M. T. Palma. *Rebuda la seva poesia: "Contrast", Gracies, hi anirá diumenje.*

D. J. R. Sineu. *Lo vostro no hi cap avuy, homos com vos necessita es Ca, que s' interessin per la seva vida.*

Un electricista. *Pile dinamo Electrical London—Texidó Forsa motrix: 1'5 vols y resistencia interior, 0'32 ohms.*